

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1092

гр. София, 05.03.2014 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в закрито заседание на 05.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

като разгледа дело номер **6962** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 144 от АПК.

Образувано е по молба на адв. Ц. Т. М., в качеството ѝ на жалбоподател и на пълномощник на жалбоподателя С. В. Б., с искане за изменение на решение № 186 от 09.01.2014 г. на Административен съд София – град, Второ отделение, 24-ти състав, постановено по адм. д. № 6962/2013 г., в частта за разноските.

Молителите твърдят, че съдът не е следвало да присъжда на заинтересованата страна разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1 900 лева, тъй като това възнаграждение е прекомерно с оглед на правната и фактическата сложност на делото и извършените процесуални действия от защитника. Претендира се от съда да измени съдебното решение в частта за разноските, като присъди адвокатско възнаграждение в минимален размер съгласно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Така направеното искане е изпратено за отговор на насрещните страни, като в срока по чл. 248, ал. 2 от ГПК е постъпил отговор само от заинтересована страна [фирма] с изразно становище за неоснователност на молбата.

Настоящият състав, преценявайки доводите на молителите и данните по делото, прие за установено следното:

Молбата е подадена от надлежни страни и в срока за обжалване на съдебното решение, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество молбата е неоснователна. Съгласно чл. 143, ал. 4 от АПК, на чието основание съдът е присъдил разноски по делото в полза на поискалата ги заинтересована страна, когато съдът отхвърли жалбата, подателят на жалбата заплаща всички направени по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, ако другата страна е

ползвала такъв. Тъй като произнасянето на съда относно отговорността за разносните, е част от разрешаването на правния спор, искането за присъждане на разноси и представянето на съответните доказателства, следва да бъдат направени до приключване на устните състезания във всяка инстанция. В конкретния случай безспорно се установява по делото, че заинтересованата страна [фирма], чрез процесуалните си представители адв. Б. и адв. Д., своевременно е направила искане за присъждане на разносните в откритото съдебно заседание на 09.12.2013 г., при даване ход на делото по същество. Същевременно, видно от протокола на открито съдебно заседание от 09.12.2013 г., жалбоподателите не са направили възражение срещу прекомерността на адвокатското възнаграждение на процесуалните представители на заинтересованата страна. В чл. 78, ал. 5 от ГПК е предвидено, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото съдът може, по искане на насрещната страна, да присъди по-нисък размер на разносните в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съгласно чл. 36 от Закона за адвокатурата. В закона не е предвиден крайният срок, в който страната може да релевира искането за редуциране на размера на разносните. Поради това следва да се приложи общото правило, че страните са длъжни да изчерпят процесуалните си искания до приключване на устните състезания. В конкретния случай това не е направено от жалбоподателите своевременно и процесуалният пропуск да бъде направено възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК до приключване на делото пред настоящата съдебна инстанция не може да бъде отстранен чрез изменение на решението в частта за разносните по реда на чл. 248, ал. 1 от ГПК. Предвид на това настоящата инстанция намира, че не са налице основания за изменение на съдебното решение в частта за разносните и молбата на жалбоподателите Ц. Т. М. и С. В. Б. се явява неоснователна.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. Ц. Т. М., в качеството ѝ на жалбоподател и на пълномощник на жалбоподателя С. В. Б., за изменение на решение № 186 от 09.01.2014 г. на Административен съд София – град, Второ отделение, 24-ти състав, постановено по адм. д. № 6962/2013 г., в частта за разносните.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС.

На основание чл. 138 от АПК препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: